

Verkstedarbeider'n

verkstedarbeideren.no

Nr 1 - Juni 2017 - Utgitt siden 1946 Utgiver: Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo

Musejakt på Bergensbanen
Side 6

Side 4:

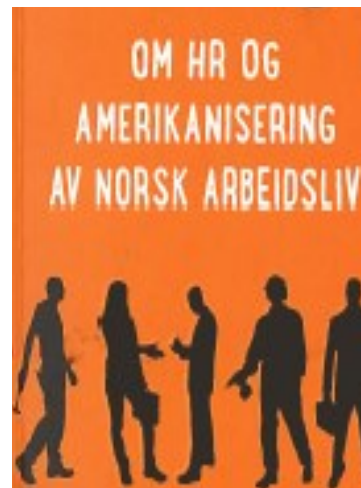
Oves ulykke
12 april 2015

Søndag 12. april var Ove Hansen ute på tur med motorsykkelen sin på vei fra Strandlykkja til Bruvoll i Nord-Odal. På denne turen hadde....

Landsrådets
hjørne
Side 3

Krigshelt mot
sin vilje
Side 8

«Vi hører ikke like mye lenger om å jobbe smartere. Gode forslag for å få ned prisen blir slukt opp av mantraet til alle tuene der ute: Vi skal spare penger»
Side 12

Den norske modellen er under hardt press.
Omtale av aktuell bok på side 13

På side 11 kan du lese om Sommer-toget

God Sommer!

www.verkstedarbeideren.no

Varme hilsner i fra Frambu

Etter vi gikk i trykken sist, kom det fine tilbakemeldinger i fra Frambu, og dette er hva vi kunne lese på hjemmesiden deres:

Mantenas verkstedarbeiderforening på Grorud samler hvert år inn penger til to gode formål: Høyenhall rehabiliteringssenter og Frambu. Denne uken fikk vi overrakt resultatet i form av en sjekk. Pengene skal gå til noe brukerne kan ha glede av når de

Svein Rune Jacobsen, mangeårig sosial tillitsvalgt på Grorud, overrekker gaven til assisterende direktør ved Frambu, Karin E. Rønningen

er på Frambu. Noe utenom det vanlige.

Mange fagforeningsorganiserte i Mantena (tidligere NSB) har fulgt Frambu siden arbeiderbevegelsen bygde og startet opp senteret på slutten av 1950-tallet. Mantena-ansatte som ønsker å være med på gaveordningen, trekkes i lønn to

ganger i året. I tillegg gjenvinnes de verdier fra skrapjern på dugnad. Pengene som samles inn, blir fordelt mellom Frambu og Høyenhall rehabiliteringssenter ved Tyrifjorden.

Mandag 19. desember 2016 overrakte Svein Rune Jacobsen en sjekk til assisterende direktør Karin E. Rønningen, til applaus fra Frambus ansatte.

- Ønsket vårt er at pengene brukes til noe ekstra, utenom vanlig drift, som kan komme brukerne av senteret til gode, fortalte Jacobsen.
- Vi er veldig takknemlige for den flotte innsatsen verkstedarbeiderne gjør og for pengene dere samler inn til våre brukere, takket Karin E. Rønningen, og lovet at pengene vil bli brukt til glede for nettopp disse.

Frambu sender varme hilsener til alle medlemmene i Statsbanenes Verkstedarbeiderforening og takker så mye for gaven!

PS: Tidligere gaver fra verkstedarbeiderforeningen har blant annet blitt brukt til opprettelse av sansehage, klatrestativ, aktivitetkunst, tomannskajakker, interaktiv tavle og bidrag til Frambus jubileumsfond.

Landsrådets hjørne

Petter Trønnes, Leder
Jernbanenes Verksted-
arbeideres Landsråd

Her er litt informasjon om hva vi som tillitsvalgte i NJF har jobbet med den siste tiden. Vi har som mål å komme med litt informasjon i hver utgave av Verkstedarbeider'n i fremtiden.

Møter med ledelsen/HR

Vi har i det siste oppdaget at en del medlemmer går alene når de blir innkalt til møter med leder og HR. Det er viktig og være klar over at dere har rett på å ta med en tillitsvalgt eller en annen til slike møter. Vi er klar over at det kan være vanskelig å ta med seg noen på slike møter da det kan komme opp opplysninger av personlig karakter, det er viktig da å være klar over at tillitsvalgte har taushetsplikt i slike saker. Vi har i den senere

tid opplevd saker hvor tillitsvalgte blir sent involvert og at det da ikke er mulig å få løst saken på en god måte. De fleste tillitsvalgte har etter vært god erfaring med slike saker, eller kan ringe å snakke med andre uten å komme innpå navn. Vil på det sterkeste anbefale dere å ta med en tillitsvalgt hvis dere blir kalt inn på

slike møter, han/hun vil være der for å ivareta deres rettigheter.

Lønnsoppgjøret

I anledning lønnsoppgjøret hadde vi først ett møte med Mantena hvor vi ikke ble enige og

måtte be om bistand fra LO Stat og Spekter. På bistandsmøtet karte vi å komme til enighet om ett lønnstillegg på kr. 11 500,- til alle med virkning fra 1.april.

Uenighet om utbetaling av tillegg

For tiden er det en sak som opptar veldig mange og da

spesielt de som jobber turnus. Dette gjelder betaling for endring av tjeneste på kort varsel, arbeid med kort opphold og kompensasjon for arbeid på høytidsdager. Mantena har her gjennomført en ny tolkning av vår overenskomst, noe vi er uenige i at de kan gjøre, saken er sendt til LO Stat.

Nytt Mantena styre

Mantena er nå direkte eid av samferdselsdepartementet og ikke av NSB, i den forbindelse ble det 2. mars valgt nytt bedriftsstyre her er nå alle fra NSB byttet ut slik at det nå bare er eksterne styrerepresentanter med unntak av

oss som er ansatt valgte. Vårt første inntrykk er at de er genuint opptatt av hvordan Mantena drives og at vi skal være en stor og viktig aktør på tog vedlikehold i fremtiden.

Vil til slutt ønske dere alle en riktig god sommer.

Biblioteket Grorud

Har du lyst til å lese, vi har mange bøker til utlån. Det blir kjøpt inn nye og aktuelle titler, så ta en tur innom og se om det er noe som faller i smak. Hvis det er noe du lurer på angående biblioteket, ta kontakt med Ragnar Fredstad, mobil: 90092089 eller foreningskontoret: 24086068

JIL Grorud

Vi leier ut varebiler og tilhengere. Ta kontakt med: Bjørn Hansen, telefon: 916 54 480 Yassin Rafiq, telefon: 988 79 433 JIL Grorud har nå blitt grasrotmottaker, og det hadde vært hyggelig hvis du vil støtte oss. Organisasjonsnummer er: 999 584 381

Oves ulykke søndag

12. april 2015

Nils Bull , Leder
Statsbanenes Verksted-
arbeiderforening, Oslo

Søndag 12. april 2015 var Ove Hansen ute på tur med motorsykke- len sin på vei fra Strandlykkja til Bruvoll i Nord- Odal.

med Bjørnstad, som fortalte at han fant Ove liggende i veien bevisstløs.

Det ble ringt 113 og det kom to ambulanser, en brannbil (redningsbil) og et legeheli-kopter. Hjelmen, klær og støv-ler ble klippet av og Ove ble fløyet til Ullevål sykehus. Oves kone Kari har fortalt at Ove senere sa at helikopteret bråket fælt. Men Ove husker ingenting om dette i dag.

- Ove lå på Ullevål sykehus, nevrintensiv avdeling i koma fra 12 til 25. april.

sjanse på å overleve. Ove våk-
net helt av komaen 26. juni på
Sunnas sykehus, Hjerneskade-
avdelingen.

Ulykken hadde sannsynligvis
skjedd ved at Ove kjørte gjen-
nom en vanndam som hadde et
ekstra dypt hull i midten og som
gjorde at Ove mistet styringen,
veltet, slo seg på sida og i ho-
det. Hodeskaden han fikk, var
en alvorlig traumatisk hjerne-
skade. Han var lam i høyre arm
og bein og kunne ikke gjøre re-
de for seg.

Under oppholdet på Sunnaas

🕒 12. april 2015, 13:52

MC-fører alvorlig skadd • En MC-fører er alvorlig
skadet etter en ulykke på Spitalsvegen sørøst i
Stange. Mannen ble fraktet til Ullevål
universitetsykehus med luftambulans. MC-føreren
skal ha mistet kontrollen på en grusveg.

På denne turen hadde Ove en ulykke og ble funnet bevisstløs liggende i veien. Ove forteller at han den dag i dag ikke husker noe fra denne turen, men har seinere blitt fortalt at han ble funnet av Audun Bjørnstad 3-4 kilometer etter avkjøringen fra E6. Ove har besøkt og snakket

- Han var på AHUS fra 25. april til 6. mai
- Han kom til Sunnaas sykehus 6. mai og der var han til 14. august (Med noen helgepermer på slutten). Da Ove kom til Ullevål sykehus fortalte legene kona Kari, at han hadde 50%

trente Ove opp kroppen og noe av hukommelse og andre ferdigheter vendte gradvis tilbake. Ove forteller at han er svært imponert over folkene på Sunnaas sin usvigelige lojalitet og profesjonalitet overfor ham og de andre pasientene på sykehuset.

Ove i sykesenga

Oves oppklippede hjelm

De jobbet blant annet i mange timer med å sikre at Eidsvoll kommune hadde et best mulig apparat som tok imot ham da han ble skrevet ut. Kommunen stilte opp med fysioterapi, ergoterapi, logoped og støttekontakt så Ove kunne komme seg litt ut i verden.

Etter hovedoppholdet på Sunnaas, har Ove vært tilbake på Sunnaas for etterbehandling

og for å få tillatelse til å få tilbake førerkortet. Noe han nå har fått. Han kjører også motorsykel igjen.

Ove ville ikke at ulykken skulle føre til at han ikke skulle komme tilbake til arbeidslivet.

I dag jobber Ove 40% og ytterligere arbeidstrening utenpå dette.

Ove er en veteran som tillitsvalgt i foreningen, som sekretær og kasserer. Livet fikk en brå forandring etter denne ulykken.

Nå er Ove godt i gang med å komme tilbake i arbeidslivet.

Bilde i fra ulykkesstedet, fra NRK Hedemark og Oppland

Togmus til besvær

Svein Asgrimplass
Pensjonert
Verkstedarbeider

Og min påstand er at denne historien er HELT SANN enten dere tror det eller ei. Musejakt på Bergensbanen var vel nesten et utenkelig senario før det virkelig skjedde en gang på begynnelsen av 70-tallet, midt i fellesfe-

rien, ja jeg var selv vitne til dette selsomme opptrinnet som etter hvert skulle utvikle seg til å bli litt av et sirkus som jeg lo av i flere uker etterpå.

Så nå skal dere høre: Tidlig en morgen entret jeg tog 61 (morgenekspresen til Bergen). Jeg skulle en snartur til Ål

og var innstilt på en nokså normal togtur som vanlig, hvilket det slettes ikke ble denne gangen. Ved ankomst Asker stasjon kom det trippende inn en middelaldrende fin vestkantfrue med en stor bredbremmet hatt på hodet med masse blomster på, lesebriller i hurpesnor, grevinneheng og hårnettJa du kjenner typen eller? He, he, he. I den ene hånden hadde hun en spaserstokk og i den andre et stort bur med tre hvite små mus

med utagerende AD-HD og i tillegg så hadde det i denne vognen selvfølgelig tatt plass en hel gjeng med halvhysteriske damer fra en eller annen syklubb, så her var det duket for tidenes show som få hadde sett maken til, ja for dette skulle etter hvert bli et komisirkus uten sidestykke og det kan vel dere lesere tenke dere også, eller hva?

I Liertunellen skjedde det absolutt katastrofale, et smell i mu-

seburet (jeg vet ikke hva som skjedde) og luka fløy opp, et hyl fra frua og tre hvite mus med ekstrem AD-HD var dermed på frifot i vogna. Vestkantfruen kaklet som en høne i ren fortvilelse mens hun hoppet rundt og hyttet i løse luften med spaserstokken sin mens hele sykklubben bestående av ti hysteriske damer med ekstrem museskrekke og korte skjørt stod oppe i setene og hylte i kor og sirkuset var i gang.

Noen av de andre passasjerene med bare middels museskrekke hadde besinnet seg og fått fatt i konduktøren som viste seg å være datidens eneste kvinnelige konduktør og selvfølgelig med ekstrem paranoid museskrekke hun også, livende redd for mus altså og hun tverrsnudde og for ut av vogna og inn i neste mens hun ropte på hjelp fra overkonduktøren som heldigvis var en tøff mann uten musefobi og med en svær mustasje og et vilt

blikk. I mellomtiden hadde den fine vestkantfruen mistet både hatten, hurpesnora med lesebrillene og spaserstokken mens hun lå langflat på gulvet og kavet mens hun ropte på de tre forsvinnende mus og plutselig der for gebisset også i en fin bue gjennom luften og havnet med et plask opp i kaffen til en gammel og svært nærsynt gubbe med hvitt helskjegg og briller med glass som colabunner og som ikke skjønnte noen verdens ting av det som foregikk rundt han, han satt der helt perpleks og hadde satt første kaffeslurken i vrangstrupen da spetakkelet startet.

Syklubbens hylekor avtok i styrke da overkonduktøren kom marsjerende inn med et bryskt uttrykk i ansiktet og fikk roet gemyttene og tatt knekken på mesteparten av sydamenes museangst og etter en vill musejakt ble både

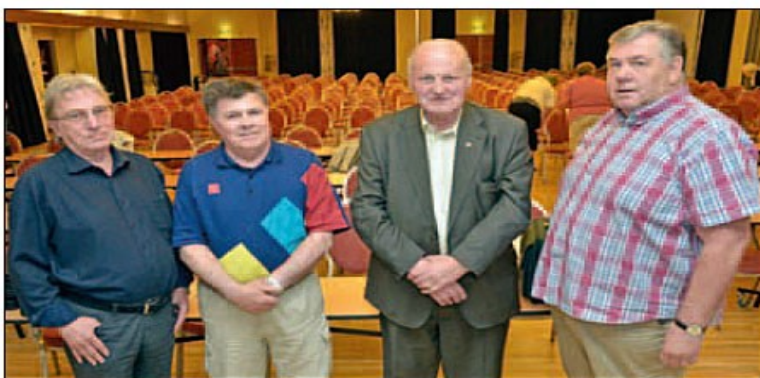
Odin, Thor og Rebekka som visst nok disse tre mus het fanget inn med hårnettet til vestkantfrua og roen senket seg gradvis igjen i vogn 441 men da hadde vi allerede passert Hønefoss. Til underretning kan jeg si at det gikk bra med vestkantgamla og gebisset hennes også, og gubben fikk ny kaffe som han denne gangen kunne få nyte i fred og ro uten løs tenner i.

Det er kanskje noen av dere lesere som vil trekke denne historien litt i tvil og si at den er alt for utrolig til å være helt sann, men det er vel ingen jernbanemann med litt respekt for seg selv som ville lyve om noe så alvorlig som mus eller?

He,he,he, nei tro det den som vil. Og med dette vil jeg ønske alle av bladets lesere en riktig god sommer.

Med hilsen gutten uten museskrekke.

Jernbanepensjonistene ønsker flere medlemmer

Jernbanepensjonistene ønsker seg flere medlemmer. Fra venstre Ulf G. Johansen, Oddvar Kristiansen, Arthur Skåtøy og Ole Reidar Rønningen.

Som tidligere reportasjer viser, avholdt Jernbanepensjonistene sitt årlige landsmøte i juni i år. I tillegg til at flere sentrale og aktuelle landsmøtesaker ble behandlet, er Jernbanepensjonistene også opptatt av å få flere medlemmer.

På deres hjemmeside; Jernbanepensjonistene.org.no finner man adresser og kontakter til både foreninger og forbund.

Denne henstillingen går til allerede pensjonister og kommende pensjonister. Ta kontakt, og dere skal være velkomne som medlemmer.

Ole Reidar Rønningen
Jernbanepensjonistenes Forbund

Krigshelt mot sin vilje

Av Steinar Sætervadet, Hamar

I Klassekampen har det kommet fram hvor tilfeldig tildeling av utmerkelser var i forbindelse med krigen 1940 – 1945. Det har vakt stor forargelse at forsvarsledelsen har lagt vekk ei liste på 1.200 krigsdeltakere som man har bestemt seg for ikke å hedre.

Jeg vil i denne forbindelsen trekke fram historia om far min Ottar Sætervadet, som var født i 1912, og som under krigen var ansatt som verkstedsarbeider i NSBs verksted i Oslo. Det er en kjent sak at NSBs ledelse var svært lojale overfor okkupasjonsmakta. (Se blant annet utstillingen «Mørke spor» på Jernbanemuseet, som viser mange eksemplere på dette.) Far min var med i bedriftbrannvernet på verkstedet. Da krigen tok slutt fikk han og tre av hans arbeidskamerater i brannvernet ordre fra ledelsen om å stille i brannvernkjeledress med brannøks og tau i beltet. Kara trodde den gangen beordringen ble gjort for at de skulle kunne rykke ut i tilfellet det skulle bli utført sabotasje mot verkstedet. Det skulle vise seg at dette ikke var tilfellet.

Under hele krigen hadde det vært en tysk vaktstyrke på omlag 40 mann på jernbaneverkstedet. Da de fire nordmennene kom på vakt var disse fremdeles ikke avvæpna. Styrken hadde sine våpen i behold. Det skulle

da også vise seg at oppdraget til brannfolka ikke var å stoppe skader på grunn av sabotasje, men å passe på de omlag 40 tyskerne. Blant annet skulle de stoppe tyskerne viss de bega seg over Strømsvegen som gikk forbi verkstedet. Altså et styrkeforhold med en nordmann med brannøks - mot ti fullt bevæpna tyskere!

Kara skjønnte jo at her gjaldt det å ta det lugnt og diplomatisk. De tok en tur bort til den tyske forlegningen for å slå av en prat i all gemyttlighet. Noe særlig tysk kunne ingen av dem. Uten at det ble sagt at nordmennene var der for å passe på dem, forsto de raskt hva som var karas oppdrag. En av de tyske soldatene tar fram geværet og klapper på det og sier: « Deutschland, Deutschland» - for deretter å klappe på brannøkse til far min og si:

«Norwegen, Norwegen --». Dette må kunne sies å være en kort og grei situasjonsbeskrivelse.

Verkstedsarbeiderne følte etterpå at jernbaneledelsen brukte dem for å vise at ledelsen var gode nordmenn. Dette hadde de stort behov for etter å ha stått på pinne for okkupasjonsmakta i 5 år. Far min følte seg slett ikke som noen krigshelt. Så da det en dag kom en stor konvolutt med diplom, underskrevet av forsvarssjefen kronprins Olav, og deltakermedaljen – gikk hele greia rett i ovnen.

Som en sammenligning kan jeg nevne at en av mine onkler seilte i handelsflåten gjennom hele krigen. Han var familiens krigshelt, men han fikk aldri noen medalje.

Denne artikkelen sto først i Klassekampen.

Foto: Ørnelund, Leif - Oslo museum

Fersk blekkeskribent med stjernenykker

Johannes H. Haugen
Fagarbeider
Mantena Lodalen

En bil er ikke bare en bil. Det veit Daniel Hernes, nyvalgt blekkestyremedlem og ferskpresset Automatiker alt om.

Mens andre Østfoldungdommer ragger rundt i tørste amerikanske muskelbiler, har Daniel, katten Sofie og hans glinsende Mercedeser tilhold i nykjøpt hus i Fredrikstad hvor de i dag pleier sitt kjærlighetsforhold. En W124 og SEC560.

Vi har spurt han hvorfor det måtte bli tysk eleganse.

-Når var første gang du oppdagga at Mercedesbiler ga deg noe ekstra i forhold til andre biler?

-Jeg var nok en 6-7 år gammel. Det var som om den snakka rett til meg.

-Hvilken modell husker du som den første du så?

-En W124. Forøvrig samma som en av bila som jeg har nå.

Som Østfolding burde du ikke heller like Amerikanske biler?

-Jeg liker amerikanere godt også, men ingen ting slår en Mercedes. De er mer brukervennelige, pålitelige, økonomisk fornuftige, også er det morsomt å ta vare på helt vanlige biler. Mercedeser er og var veldig vanlige biler i Norge.

-Hvor mange stjerner henger

det på veggen hjemme?

-Ingen, de skal være på bilen

-Betyr det at du aldri har knukket en stjerne?

-Riktig, Jeg kunne aldri tilgitt meg selv om jeg hadde gjort noe sånt.

Daniel, her med sin W124 utenfor Lodalen driftsbanegård

-Da antar jeg at du alltid har hatt Mercedes?

-Nei, jeg har faktisk hatt en Folkevogn golf.

-Den varte vel ikke lenge i din eie?

-Nei savnet blei for stort. Herefter blir det bare stjerner.

-Hvilke i rekken er dine biler nå?

-Min andre og tredje merce. Og sikkert ikke de siste

-Er det en bil du aldri kunne eid?

-Ja Toyota Prius. denne kan ikke en gang regnes som bil.

-Har du en drømmebil?

-Ja en splitter ny AMGS63 eller en Geländewagen.

-Hvor går deres neste ferd?

-På Autobahn rett ned til Stuttgart

-Hvorfor Stuttgart?

-Det er viktig å ta med bilen hjem en gang i blant. Selv biler kan få hjemlengsel.

-Hvorfor blei du ikke Drosjesjåfør?

-Jeg kan ikke risikere å bli lei. Da ville jeg ikke kunne tilgi meg selv. Dessuten er det kjempeartig å skru på jernbanemateriell.

Forts. neste side

-Hvor mye tid går med på pleie bilen?

-Den får alt det stellet den trenger. Jeg må ikke skru bare for å gjøre det. Den tåler godt å få noen dager fri fra maset mitt.

-Du har tidligere i år flytta hjem til Fredrikstad fra hybelen på Myrvoll. Hva er så spesielt med Fredrikstad at du godtar å pendle flere tusen mil i året?

-Det er hjemstedet mitt og den er kåra til Norges fineste by.

Her skal jeg bo ut livet.

-Får bilen da lov til å krysse grensa til Sarpsborg?

-Bare om den er på vei til Fredrikstad.

-Jeg har hørt du har ett livsmotto på veien?

-Ja Jeg bryr meg ikke om hva jeg kjører så lenge bilen er bygd i Stuttgart.

-Porsche er altså innafor?

-Jepp det går det og.

-Har du funnet plass til flere kvinner i kjerrene, eller er det nok med deg og Sofie?

-Nok av plass venter på pakka.

-Da får vi ønske deg og Mercedesen lykke til med Ferden videre.

-Jo takk for det.

Jernbanemann vandt det første skirennet Birkebeiner'n

Mellom Nysetra og Sjusjøen gikk i 1932 Trygve Beisvåg, Vålerengens Idrettsforening, fortest av samtlige løpere. Han kom fra øya Elvalandet Fosnes

kommune nær Namsos, men bodde i Oslo og jobbet på jernbanen. Han var mekaniker, men jobbet også som signalist, og løp ved siden av togene

med flagget i hånda og fikk trening i arbeidstida. Beisvåg var etteranmeldt, og sto ikke i programmet. Derfor var det

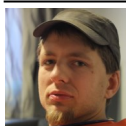

198: Trygve Beisvåg i mål i 1932. Fordi det var påmeldt 197 mann innen fristen, og han var etteranmeldt, hadde han ekstra høyt startnummer.

overraskende at han ledet og passerte like bak Elling Rønnes, som lå først i løypa fordi eldste klasse startet en halv time før racerklassen. Tilskuerne ropte til Beisvåg at han stadig tok innpå. På de siste myrene ned mot Lillehammer staket Rønnes alt han maktet, og kom i mål på 5.19.04, den første sluttida i Birkebeinerrennets historie. Like bak kom Trygve Beisvåg inn på 4.51.40, Rennets første vinnertid.

Fra Skiforeningens medlemsblad.

NRKs Sommer- toget har i ho- vedsak vært klargjort på Hamar og i Lodalen.

Johannes H. Haugen
Fagarbeider
Mantena Lodalen

8 uker med tog kjøring fra Bodø til Sarpsborg med stopp på forskjellige stasjoner som tidligere ikke har hatt besøk av Sommerbåten.

En stor jobb er lagt ned i forberedelser. Mantena har bidratt i stor grad for å få til ett vellykka resultat.

Når vi nå ser resultatet av foliering. Er det ikke til å komme unna at man får visse assosiasjoner til 60 og 70 tallets Flower Power, hippiebevegelse, Woodstock og fri opium til folket.

Herefter foreslår jeg at vi døper om toget til Hippietoget, også børster vi støv av noen eldgamle Woodstockartister.

Så tar vi Norgesrunden med make peace not war, chill out

og selvfølgelig nok LSD på innerlomma (Eller kanskje ikke, tror vi lar det være med å sette på "White Rabbit").

Så håper vi på en konfliktfri sommer.

Og lykke til på ferden.

God Sommer!

*Deler av sommertoget, inne i Toghallen
Og ute i driftsbanegården, Lodalen*

Verkstedarbeider'n

ORGAN FOR STATSBANENES VERKSTEDARBEIDERFORENING, OSLO OG
JERNBANENS VERKSTEDARBEIDERES LANDSRÅD

Redaktør: Nils Bull, Mantena Grorud tlf. 916 54 699

Medlemmer: Johannes Haugen, Mantena Lodalen
Daniel Hernes, Mantena Lodalen
Svein Asgrimplass, Mantena Grorud
Leder JIL Grorud

Layout og trykk: Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo

Stoff til Verkstedarbeider'n kan sendes på e-post til svfgrd@mantena.no

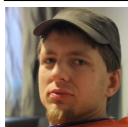
Er det noe du lurer på kan du ringe (240)86068

Annonse

Rusproblem?

Har du et rusproblem og ikke klarer å takle det? Har alkoholen eller pillene tatt strupetak på deg? Du kan få hjelp! Ta kontakt med AKAN-kontakt Svein Kjæraas på Grorud, tlf 916 54 744

Sparer jernbanen seg til fant?

Johannes H. Haugen
Fagarbeider
Mantena Lodalen

Mangt kan sies om den av mange forhatte jernbanereformen. Mye der som ikke akkurat appellerer til verkstedarbeidere.

Spørsmålet som stilles nå, er om man må spare seg til fant for å tilfredsstille den nye reformen.

Vi hører ikke like mye lenger om å jobbe smartere. Gode forslag for å få ned prisen blir slukt opp av mantraet til alle tuene der ute: Vi skal spare penger. Overtallighet er det tross at vi på enkelte avdelinger aldri har hatt mer å gjøre, så lenge jeg kan huske.

Hvor motiverende er det å bli med på sparetiltak når jobben man leverer fra seg blir skadelidende.

Et godt eksempel er sovevogn 21100 som fikk flerra av seg ene hjørnet under ett skifteuhell i vinter.

Mangfoldige timer er brukt på å gjenoppbygge vogna. Som ved første øyekast ser aldeles nydelig ut. Nylakkert med nytt hjørne.

Skuffelsen melder seg fort når man oppdager at motsatt side ser ut som ett takras. Lakken flasser i rikt monn. Lurer på hva

de reisende som skal ta seg en luftepause tenker, når de går av vogna på motsatt side av den de gikk på, og ikke skjønner hvor vogna har blitt av.

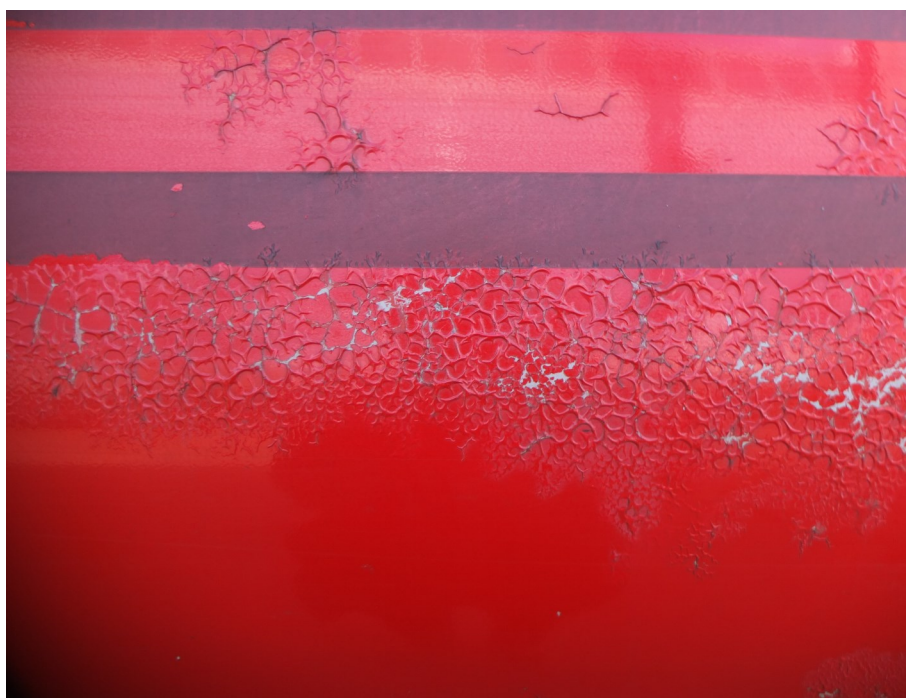
Som reisende hadde jeg følt meg litt skeptisk til om det finnes tid til vedlikehold av

vognene. Neste gang hadde jeg kanskje tatt båten til Bergen.

Og hva med lakkereren på Grorud som har lagt sjela si i godt arbeide. Det kan umulig være særlig motiverende å sende fra seg slikt arbeid.

De få dagene ekstra det hadde

tatt å fikse begge sider, hadde i det store bildet ikke betydd særlig mye. Isteden sparte den ene tua noen lusne kroner, som han igjen kunne gå til sin sjef å skryte av.

Saken blir jo heller ikke noe bedre av at de bebudete anbudene stadig flyttes lenger frem i tid. Stadig flere går av med pensjon. Stadig mer arbeid som skulle vært gjort, uten naturlig tilsig av nye folk. Dette gjelder hele jernbanen.

Til slutt står man igjen uten folk til å videreformidle kompetanse og vips så var vårt store fortrinn borte, over 150 års erfaring forvitret.

Kanskje jeg tar i litt mye, men å jobbe i det vakuumet som i dag er, bidrar ikke mye på motivasjonen. Så får vi egentlig håpe på en avklaring snart, før jernbanen i Norge går helt til grunne, i iveren etter å spare seg til fant.

Mot amerikanisering av norsk arbeidsliv?

Stein Stugu har skrevet en bok med tittel «Du har sparken! Om HR og amerikanisering av Norsk arbeidsliv.

Nils Bull, Leder
Statsbanenes Verksted-
arbeiderforening, Oslo

Hans påstand er at det amerikanske synet på arbeid er på frammarsj i Norge.

Dette synet er at alle mennesker egentlig er egoister, at alle burde ønske å gjøre karriere, og at hvis du ikke ønsker det, er det egentlig for at du ikke ønsker å jobbe i det hele tatt. Arbeidsgiver og arbeidstaker har avtalefrihet, dvs. at hvis du har en jobb, må du akseptere premisene eieren har satt. Utgangspunktet for norsk lov og avtaleverk, er derimot at den ansatte har rett til å påvirke innhold og rammevilkårene for arbeidet som enkeltperson og som kollektiv i en fagforening.

Andre saker som stresses er økte krav om lojalitet til arbeidsgiver. Lojalitet blir i praksis lydighet. Åpen diskusjon om jobbens innhold, også faglig uenighet, blir sett på som illojalt.

Lean og moderne HR.

Stugu viser til Lean entusiastene Bjarne Berg Wiig som sier at å innføre Lean er først og fremst å utvikle en lærende organisasjon, ikke primært et system for rasjonalisering. Wiig understreker at en forutsetning for å utvikle Lean er trygghet og tillit, noe som er i strid med et regel-

verk som betrakter ansatte som potensielle regelbrytere. Metoder som oppsplitting, rangering av ansatte, karakterskalaer for prestasjon eller andre verktøy som tar sikte på å skifte ut de svakest presterende, er selvfølgelig i strid med ekte Lean. Jeg må si meg enig i forbundsleder i NNN Jan Egil

Pedersen som anbefaler denne boka og ber folk tenke over spørsmålet, «Hva er det som skjer i min egen bedrift?»

Boken er på foreningens bibliotek og i bokhandelen.

Her er en liten epistel om (velstands?) utviklingen her på Grorud verksted og ellers på jernbanen

Svein Asgrimlass
Pensjonert
Verkstedarbeider

Ja, i begynnelsen av dette Herrens år 2017 ble vi både splittet og delt, så nå er vi ikke lenger fullt og helt. Nei for først var vi jo Mantenafolket og ROM-folket, men vi var ikke av det ROM-folket som stiller på Grønland med pappkrus og tigerskilt hvor det står: Har du noen kroner å avse til en fattig stakkar? He,he,he. Neida vi

holdt oss oppe på verkstedet uten å tigge av hverken den ene eller andre vi. Men fra 1ste mai ble vi plutselig Bane Nor (og ned?) eller? Tja.....det skal virkelig bli intresant å se om vi blir Nor og ned og over og ut eller Nor og opp, den som overlever får se, men foreløpig så går det Norske tog på Norske skinner så lenge det varer men det er kanskje ikke så helt sikkert at vi overlever så lenge. Vi får bare

håpe at det blir en stund til utenlandske storkonsern kommer dundrende inn her og overtar hele smala med mann og mus og for å være helt ærlig så er jeg mest bekymret for musa jeg altså, men det kom vel ikke som noen bombe for de som kjenner meg, he,he,he, eller hva? Ja, ja, vi får bare håpe på det beste, selv om det i skriven- de stund kan se litt stygt ut.

Med hilsen musa`s beste venn.

Feriehjemmene Solhell og Skei

Seks hytter og et hus på Kirkøy i Hvaler

Vi har flotte hytter på Solhell som kan brukes langt utover skoleferien
Kontakt Torkil Greging på 917 80 605

På Skei kampen er det gode snøforhold i fra november og til langt ut på våren. Sommer og høst er det fine fiske og tur muligheter. Ta kontakt med foreningskontoret for å bestille.
Tlf: 240 86 068

To hytter ved Skeikampen øverst i Gausdal ca. 850 m.o.h

FEM PÅ GØLVET

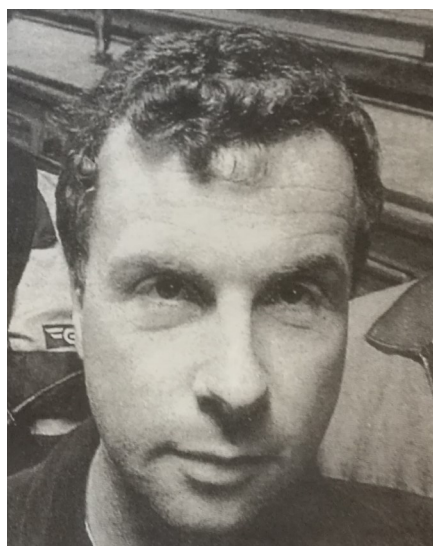
Vi har spurt fem medlemmer i Lodalen om følgende:

- 1. Hva slags musikk bør spilles på Sommer/Hippietoget, psykedelisk LSD-musikk eller funky impro jazz?*
- 2. Burde heller ledelsen i Mantena settes ut på anbud, enn persontrafikken?*

Sophus Stokke

1. Så klart psykedelisk musikk
2. Alt og alle bør ut på anbud

Terje Ramsrud

1. Bare ikke «P4-musikk»
2. Ja

Simen Hexeberg

1. Funky improjazz
2. Uten tvil

Lodalens engel

1. Ja takk, begge deler
2. Skal ikke ledelsen ut på anbud?

Frode Granberg

1. Funky jazz
2. Ingen kommentar, jeg jobber i et annet firma

BPORTO BETALT
PORT PAYÉ
NORGE**Returadresse**Statsbanenes Verkstedarbeiderforening
Mantena AS Grorud
Eilert Smiths vei 1
0975 Oslo

Telefon: 24 08 60 68

E-post: svfgrd@mantena.no

TAKKEANNONSER

Tusen takk for oppmerksomheten på min 75 års dag.
Hilsen Øyvind Riis.

Hjertelig takk for den fine blomsten jeg fikk på min 85 års dag.
Hilsen Knut Kleven.

Takker for de flotte blomstene jeg fikk til min 85 års dag.
Hilsen Johannes Moen.

Hjertelig takk for blomsten som jeg fikk på min 70 års dag.
Hilsen Arnfinn Branch.

Hjertelig takk for de fine blomstene jeg fikk på min 85 års dag.
Hilsen Ole Johan Johnsen.

En stor takk til avd. 2484, ventil/støtdemper, foreningen og Mantena for oppmerksomheten og gavene på min 60 års dag.
Hilsen Einar Finsen.

Takk for de flotte tulipaner jeg fikk på min 80 års dag.
Hilsen Øyvind Larsen.

Takk for oppmerksomheten jeg fikk på min 60 års dag.
Hilsen Arild.

Takker avd. 2584 for oppmerksomheten ved min avgang.
Hilsen Inge Hagen.

Takk for blomstene jeg fikk på min 70 års dag.
Hilsen Kjell Brenna.

Takker for oppmerksomheten på min 85 års dag. Gunnar Bårli.

Takker vennligst for oppmerksomheten på min 70 års dag 9. febr. 2017. Jeg er i bedre form enn noen gang og savner venner fra Grorud. Jobber for museumsbaner og type 86 og lydteknikk. Vennlig hilsen Per Andre Klever.

Takk for oppmerksomheten og blomstene jeg fikk på den dagen jeg fylte 70 år.
Hilsen Jan Tore Berntsen.

Takk for blomstene jeg fikk på min 70 års dag.
Hilsen Jan Kullerud.

Stor takk for oppmerksomheten som jeg fikk på min 60 års dag.
Hilsen Yngve Andersen

Takk for blomstene på min 80 års dag.
Hilsen Kjell Wang.

Tusen takk for oppmerksomheten på min 70 års dag.
Hilsen Asbjørn Hansen (Burgutten).

Takk til foreningen for blomster på min 75 års dag.
Med vennlig hilsen
Per Ivar Flatla.

Hjertelig takk for blomstene som jeg fikk til min 80 års dag.
Med vennlig hilsen
Ragnar Skjærmoen.

Tusen takk for all oppmerksomhet og gaver ved min avgang som pensjonist 1. juni.
Hilsen Jan Tjore.

Tusen takk for hyggelig oppmerksomhet og gaver da jeg gikk av med pensjon i mai.
Hilsen Per Rudberg.

Takk for oppmerksomheten ved Kåre Engers bortgang.
Hilsen Kari Engen med familie.

Takk for all vennlig deltagelse ved vår kjære Geir Midtsundstad sin bortgang.
Hilsen Sølvi med familie.

Takk for vennlig deltagelse og den flotte kransen ved Lars Breviks begravelse.
Med vennlig hilsen Aud Lise og Hans Petter V. Brevik.

Takk for oppmerksomheten ved Leif Peder Pedersens bortgang.
Hilsen Astrid med familie.

Vi takker Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, NSB Oslo, Velferden for blomsterkrans og siste hilsen i forbindelse med Tore N. Paulsens bortgang.
Med vennlig hilsen Mona Paulsen med familie.